

Bilag 7.

## Tysk Anordning af 31. Juli 1919.

I Henhold til Lov 17. April 1919 § 1 om en simplere Form for Udøvelsen af Lovgivningsmyndigheden, forsaavidt angaar de under den økonomiske Overgangstilstand fremkommende Spørgsmaal, anordner Rigsministeriet med Samtykke af Statsudvalget og det af den tyske grundlovgivende Forsamling nedsatte Udvalg herved følgende:

## § 1.

Det er forbudt gennem offentlige Bekendtgørelse eller andre Meddelelser, der er bestemte for en større Kreds af Personer:

1. at udsætte Ducører for Anvisning af Lokaler til Leje eller Afslutning af Lejeoverenskomster;
2. at tilbyde Lokaler til Leje med Opfordring til at give Tilbud om, hvilken Leje man vil yde;
3. at tilbyde Lokaler til Leje under andet Navn end Ens eget (Bogstavadresse e. lign.);
4. at tilbyde Lokaler til Leje med det Vilkaar, at Lejeren samtidig skal købe Møbler etc. (d. v. s. af Ejeren).

## § 2.

Den, der handler mod Forbudet i § 1, anses med Bøder indtil 10 000 Mark.

## § 3.

Samme Straf som efter § 2 ifalder den, der — for Anvisning af Lejelokaler eller Medvirkning ved Lejemaals Afslutning — lader sig tilsige eller yde af Lejeren større Formuefordele end af Kommunalbestyrelsen anordnet for Retshandler af denne Art. Normer om saadant Vederlags Størrelse er de nævnte Myndigheder beføjede til at fastsætte.

## § 4.

Denne Anordning træder i Kraft fra og med sin Bekendtgørelsesdag. Rigsarbejdsministeren bestemmer det Tidspunkt, paa hvilket den skal ophøre at gælde. Den skal senest den 31. December 1920 træde ud af Kraft.